

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **PROTECO nářadí s.r.o.**, se sídlem Praha 5, Radlická 2487/99, IČ: 47453630, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem Praha 2, Štěpánská 567/15, o žalobě proti rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 30. 10. 2012, č.j. ČOI 105806/12/O100/1000/12/Pe/Št,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 30. 10. 2012, č.j. ČOI 105806/12/O100/1000/12/Pe/Št **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 30. 10. 2012, č.j. ČOI 105806/12/O100/1000/12/Pe/Št (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto ve věci pokuty za správní delikt podle § 19a odst. 3 písm. a) zákona č. 22/1997

Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o technických požadavcích na výrobky).

Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí s podklady pro uložení pokuty, se samotným rozhodnutím a ani s jeho odůvodněním. Uvedl, že v průběhu provedené kontroly a správního řízení několikrát vůči správnímu orgánu uváděl věcné a právní argumenty, orgány obou stupňů je však nebraly vůbec v úvahu.

Žalobce namítl, že nařízení vlády č. 9/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska emise hluku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 9/2002 Sb.“) obsahuje v ust. § 1 odst. 3 výčet výrobků a zařízení, na které se toto nařízení nevztahuje. Pod písm. d) tohoto ustanovení je obsažen tento text: „zařízení předváděná na veletrzích, výstavách, předváděcích akcích nebo podobných příležitostech...“ Žalobce namítl, že skutečnost, že předmětné čerpadlo nebylo ihned určeno k prodeji však kontrolní pracovníci vůbec nezjišťovali, i když bylo v rámci akce průzkumu trhu vystaveno po jednom kuse ještě několika dalších typů čerpadel na vodu, jak je uvedeno na daňovém dokladu ze dne 29. 8. 2011, č. 101202855, který je založen ve spisu.

Žalobce uvedl, že námitky ve správním řízení uplatnil již v podaném odporu proti příkazu o uložení pokuty ze dne 27. 7. 2012, č.j. 12/0364/12/P/22 a zejména v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, přičemž na obě tato svá podání odkázal.

Žalobce dále zdůraznil, že žalovaný nevzal v úvahu to, že chybějící označení údaje hluku bylo zjištěno pouze u jednoho kusu čerpadla na vodu, a to na prodejně pana J. Z textu napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že „...skutečnost, že kontrolou nebylo odhaleno více kusů neoznačených čerpadel,“ žalobce dovedl, že pokud nebylo odhaleno více kusů, pak u ostatních kusů muselo být vše v pořádku.

Žalobce dále uvedl, že v návodu k použití čerpadla je údaj o garantované hladině akustického hluku uveden, přičemž byl tento návod podroben i kontrole ze strany pracovníků ČOI, kteří do kontrolního protokolu uvedli: „Testreport zahrnuje zkoušku z hlediska konstrukce a vyzařovaného hluku 98dB.“

Žalobce odkázal na ust. § 13 odst. 1 věta druhá téhož zákona, kde je stanoveno, že pokud se dovozce před uvedením stanoveného výrobku na trh domnívá nebo má i jen důvod se domnívat, že tento výrobek nesplňuje technické požadavky stanovené podle § 12 odst. 1 písm. b) a navíc ohrožuje zdraví, informuje o tom u výrobků stanovených nařízením vlády příslušný orgán dozoru a výrobce. Žalovaný si tak dle žalobce měl v tomto případě ujasnit, koho vlastně postihuje, zda dovozce nebo výrobce. V napadeném rozhodnutí je žalobce v postavení výrobce. Žalobce namítl, že ze strany žalovaného nedošlo k ověření toho, v jakém postavení se žalobce nacházel, protože citované ustanovení § 13 odst. 1 hovoří o dovozci. Pokud by chtěl zákonodárce postihovat i výrobce, pak by jej v tomto ustanovení uvedl. Žalobce uvedl, že samotné vyrobení výrobku není postižitelné podle žádného předpisu platného v České republice ani v Evropské unii.

Závěrem žalobce žalovanému vytkl kvalitu podkladů rozhodnutí a přesvědčivost odůvodnění. Jako příklad žalobce uvedl, že v kontrolním protokolu ze dne 18. 1. 2012, č.j. 170 1000 9048 12 01 18 1, je na str. 4 uvedeno následující: „S kontrolním protokolem byla ve smyslu § 16 zák.č. 552/91 Sb. seznámena kontrolovaná osoba dne: 18. 1. 2012 v celém rozsahu (plná moc pro účetní R. M. je přílohou č. 4 kontrolního protokolu ze dne 25. 7.

2011). „Žalobce uvedl, že tuto osobu nezná, nikdy u něj nepracovala a žádnou plnou moc jí z toho důvodu ani nemohl udělit.

Žalobce dále namítl vadu výroku I. napadeného rozhodnutí, kde bylo rozhodnuto tak, že „*Výrok I. rozhodnutí ředitele inspektorátu ČOI Středočeského a Hl. město Praha ze dne 6. 8. 2012, č.j. 10/0976/12/34, se mění tak, že...*“ Toto rozhodnutí však žalobci není známo, nikdy mu nebylo doručeno a nemohl se tak proti němu bránit. Z tohoto důvodu je dle žalobce napadené rozhodnutí nezákonné.

Z výše uvedených důvodů požadoval žalobce zrušení jak napadeného rozhodnutí, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalovaná v písemném vyjádření k podané žalobě navrhla její zamítnutí. Vzhledem k tomu, že se podaná žaloba z převážné části obsahově kryje s argumentací žalobce uvedenou v průběhu správního řízení, odkázala žalovaná na odůvodnění obou správních rozhodnutí, včetně hodnocení důkazů založených ve spisu. V obecné rovině žalovaná uvedla, že má za to, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci bez přítomnosti takových procesních vad, které by měly dopad na zákonnost či správnost rozhodnutí.

K námitce žalobce ohledně ust. § 1 odst. 3 nařízení vlády č. 9/2002 Sb. žalovaná uvedla, že žalobce v podané žalobě necitoval celé ustanovení. V ust. § 1 odst. 3 písm. d) je totiž dále uvedeno: „*pokud je na zařízení uvedeno, že není uváděno na trh a že nesplňuje požadavky tohoto nařízení.*“ Dle žalované je nepochybné, že se jedná o důležitou podmínku, která je základním předpokladem pro to, aby ve vyjmenovaných případech zařízení a výrobky nemusely být viditelně, čitelně a trvale označeny údajem o garantované hladině akustického výkonu. Žalovaná uvedla, že neměla žádný důvod k pochybnostem o tom, že předmětné čerpadlo nebylo v režimu, který výše uvedené ustanovení předpokládá a na který se výjimka vztahuje.

K argumentu žalobce týkajícího se průzkumu trhu, žalovaná uvedla, že ani v případě, že by se jednalo o průzkum trhu, nemůže být tato skutečnost sama o sobě důvodem, který by žalobce zprostil povinnosti viditelně, čitelně a trvale označit vodní čerpadlo údajem o garantované hladině akustického výkonu.

K názoru žalobce, že správní delikt podle § 19a odst. 3 písm. a) zákona o technických požadavcích na výrobky se váže pouze k posuzování shody, žalovaná uvedla, že podle citovaného ustanovení se výrobce, dovozce, zplnomocněný zástupce nebo distributor dopustí správního deliktu tím, že uvede na trh nebo do provozu anebo distribuuje stanovené výrobky bez označení CE nebo jiného stanoveného označení nebo dokumentu stanoveného nařízením vlády. V § 4 nařízení vlády č. 9/2002 Sb. je uvedeno, že zařízení lze uvádět na trh nebo do provozu jen tehdy, splňují-li následující technické požadavky: a) jsou viditelně, čitelně a trvale označena údajem o garantované hladině akustického výkonu, který odpovídá vzoru uvedenému v příloze č. 10 k tomuto nařízení, b) garantovaná hladina akustického výkonu zařízení uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení nepřevyšuje nejvyšší přípustné hodnoty emisí hluku stanovené v příloze č. 4 k tomuto nařízení.

Z uvedeného je dle žalované zřejmé, že pokud zařízení nesplňuje stanovené technické požadavky, nelze je uvádět na trh, do provozu ani distribuovat a ten, kdo uvedené omezení poruší, ať už je v postavení výrobce, dovozce, zplnomocněného zástupce nebo distributora, se

dopustí správního deliktu. Tyto skutečnosti byly žalovanou srozumitelně prezentovány i v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K vyjádření žalované podal žalobce repliku, ve které uvedl, že vyjádření žalované je zavádějící se snahou bagatelizovat závažné procesní a věcné vady. Žalobce uvedl, že není možné připustit jeho důkazní povinnost ohledně neuvedení informace o akustickém výkonu, když se v daném případě jednalo o průzkum trhu. Žalovaná dle názoru žalobce důkaz o tomto neoznačení neprovedla, přičemž neprovedla ani zjištění, že čerpadlo nebylo označeno údajem o garantované hladině akustického výkonu na prodejní firmy R. J. – AQUAMONT s.r.o. Žalobce již několikrát v řízení uvedl, že všechna čerpadla byla řádně označena. Označení vystaveného zboží jako „průzkum trhu“ je dle žalobce jen doplňujícím prohlášením.

Žalobce dále uvedl, že na všech ostatních čerpadlech v obchodní síti označení bylo.

Několikrát taktéž upozorňoval žalovanou, že není v jeho možnostech, ani v možnostech jiného prodejce vyloučit manipulace nakupujících se zbožím, kdy se ztrácejí nejen celé výrobky, ale i jejich části, označení, návody, přelepují se vzájemně cenovky z jiného zboží s nižší cenou apod.

Závěrem repliky žalobce uvedl, že pokud pouze na jednom kuse kontrolovaného čerpadla nebylo žalovanou zjištěno označení údajem o garantované hladině akustického výkonu, nelze z toho důvodu činit žalobce za tuto skutečnost odpovědným. Žalovanou nebyla dle žalobce prokázána příčinná souvislost mezi jednáním-opomenutím žalobce a zjištěným nálezem žalované.

Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 18. 1. 2012 byla u žalobce ČOI provedena kontrola, jejíž průběh je zaznamenán v kontrolním protokolu ze dne 18. 1. 2012, č.j. 170 1000 9048 12 01 18 1. V protokolu je uvedeno, že kontrola byla zahájena na základě zjištění ze dne 29. 9. 2011 v provozovně společnosti R. J. – AQUAMONT s.r.o., N. K. 24, T., kde byl zakoupen v rámci kontrolního nákupu výrobek Zahradní čerpadlo Proteco 10.86-CZ-1100. V době kontroly nebyl na žádném místě předmětného sledovaného výrobku uveden údaj o garantované hladině akustického výkonu. Z předložené faktury č. 1011018555 ze dne 29. 8. 2011 bylo zjištěno, že dodavatelem výrobku je kontrolovaná osoba, tj. žalobce. V protokolu je dále obsaženo zjištění, že žalobce je ve vztahu ke kontrolovanému výrobku v postavení výrobce. V závěru protokolu je obsažena tato informace: „*S kontrolním protokolem byla ve smyslu § 16 zák.č. 552/91 Sb. seznámena kontrolovaná osoba dne: 18. 1. 2012 v celém rozsahu (plná moc pro účetní R. M. je přílohou č. 4 kontrolního protokolu ze dne 25. 7. 2011).*“ Přímou pod touto větou je podepsán jednatel žalobce L. K.

Proti kontrolnímu protokolu uplatnil dne 23. 1. 2012 žalobce prostřednictvím své jednatelky P. H. námitky podle ust. § 17 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce namítl, že samotná technická dokumentace k předmětnému čerpadlu obsahuje všechny potřebné údaje a že si nedovede vysvětlit, proč jeden konkrétní kus výrobku nebyl předpisově označen. Zároveň žalobce uvedl, že dle jeho názoru nedošlo a ani nemohlo dojít k ohrožení zdraví uživatele.

O námitkách bylo rozhodnuto inspektorátem ČOI Středočeského a Hl. město Praha dne 31. 1. 2012, pod č.j. ČOI/12234/12/1000/OTK/N tak, že námitkám nebylo vyhověno.

V správním spise je založeno i sdělení jednatele žalobce P. H. ze dne 6.10.2011, kterým sdělila společnosti R. J. – AQUAMONT s.r.o., že posuzovaný výrobek nespadá pod režim NV č. 9/2002 Sb. a že žádné výrobky dodávané společností PROTECO nedosahují extrémní hlasitosti, tedy přes 1000 decibelů.

Dne 27. 7. 2012 pod č.j. 12/0364/12/P/22 vydal správní orgán příkaz, kterým ve výroku I. uložil žalobci pokutu ve výši 50.000,- Kč a ve výroku II. žalobci uložil povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč.

Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 6. 8. 2012 odpor z důvodu, že správní orgán dostatečně neobjasnil okolnosti zjišťovaného případu a že se nevypořádal s námitkami žalobce ke kontrolnímu protokolu.

Rozhodnutím ředitele inspektorátu ČOI Středočeského a Hl. město Praha ze dne 13. 8. 2012, č.j. 12/0364/12/22 byla žalobci ve výroku I. uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč za správní delikt podle ust. § 19a odst. 4 písm. a) zákona o technických požadavcích na výrobky, kterého se žalobce v postavení výrobce dopustil tím, že dle zjištění z kontroly provedené dne 18. 1. 2012 v provozovně PROTECO nářadí s.r.o., P. 63, uvedl na trh fakturou č. 1011018555 vystavenou dne 29. 8. 2011 odběrateli R. J. – AQUAMONT s.r.o., T., zahradní čerpadlo Proteco 10.86-CZ-1100 stanovené ve smyslu cit. zákona o technických požadavcích na výrobky podle nařízení vlády č. 17/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí, nařízení vlády č. 616/2006 Sb., o technických požadavcích na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility, nařízení vlády č. 176/2008 Sb., o technických požadavcích na strojní zařízení a nařízení vlády č. 9/2002 Sb., bez označení údajem o garantované hladině akustického výkonu stanoveného nařízením vlády č. 9/2002 Sb. Ve výroku II. správní orgán žalobci uložil povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí je k námitkám žalobce uvedeno, že orgánem dozoru bylo zjištěno uvedení předmětného výrobku na trh bez stanoveného označení, přičemž byla spolehlivě zjištěna i osoba za tento nedostatek odpovědná. Důvod, proč nebyl kontrolovaný výrobek řádně označen, dovodil správní orgán z vyjádření samotného žalobce ze dne 6. 10. 2011. Žalobce si totiž vůbec nebyl vědom, že je předmětné čerpadlo stanoveným výrobkem, který má být označen z hlediska emisí hluku, a proto je stanoveným označením neopatřil.

K námitkám ke kontrolnímu protokolu je v odůvodnění uvedeno, že neobsahovaly žádné nové skutečnosti, které by se týkaly podstaty zjištěného protiprávního jednání, a byly vypořádány tak, že jim nebylo vyhověno. Zároveň správní orgán I. stupně uvedl, že si je vědom, že samotná absence označení výrobku nemůže poškodit zdraví uživatele, informace o emisi hluku uvedená přímo na výrobku má však pro uživatele význam z hlediska ochrany sluchu, popř. životního prostředí.

Nařízení vlády č. 9/2002 Sb. zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství a upravuje z hlediska emisí hluku technické požadavky mj. na zařízení používaná ve venkovním prostoru uvedená v příloze č. 2 k tomuto nařízení. Tato příloha, která uvádí zařízení, pro která je stanoven požadavek na označení údajem o garantované hladině akustického výkonu, pod písm. pp) obsahuje položku čerpací stanice na vodu. V ust. § 2 odst.

57 nařízení vlády č. 9/2002 Sb. je vymezen pojem čerpací stanice na vodu, přičemž předmětné čerpadlo tuto definici naplňuje.

K vysvětlení žalobce, že stanovené označení na kontrolovaném čerpadle chybělo z důvodu znehodnocení nebo odstranění např. zákazníky, je uvedeno, že se jedná o čistou spekulaci. Dále je uvedeno, že žalobce jako osoba uvádějící výrobek na trh nese odpovědnost za splnění všech zákonných norem včetně stanoveného označení. Odmítnutí odpovědnosti se jevilo správnímu orgánu I. stupně jako neseriózní ve světle vyjádření žalobce ze dne 6. 10. 2011 ke zjištění ČOI ze dne 29. 9. 2011 v provozovně CENTRUM – STAVBA, DÍLNA, ZAHRADA, T., provozované odběratelem předmětného čerpadla společností R. J. – AQUAMONT s.r.o., které měl správní orgán k dispozici. V tomto vyjádření jsou obsaženy tyto věty: „*Ani samotná definice pojmu čerpací stanice na vodu podle našeho výkladu a především pak výkladu zhotovitele výrobků, kde bohužel mohl sehrát roli i nejednoznačný překlad z českého jazyka, nám neumožňuje v žádném případě souhlasit s ČOI, že výrobek měl být takto ještě označen,*“ „*Pokud zhotovitel a firma v postavení výrobce byla přesvědčena, že posuzovaný výrobek může spadat pod režim NV. č. 9/2002 Sb. pak by se podle daného NV postupovalo,*“ „*Pokud by skutečně bylo naším výkladem a výkladem zhotovitele dovozen režim podle NV č. 9/2002 Sb. byly by naměřené hodnoty na výrobku bezpochyby uváděny.*“ Z tohoto vyjádření dovodil správní orgán, že předmětné čerpadlo nebylo označeno, přičemž zároveň poukázal na to, že v době kontroly společnosti R. J. – AQUAMONT s.r.o. nereagoval žalobce stejně, tj. netvrdil svému odběrateli, že výrobek označen byl. Na tuto argumentaci žalobce přistoupil dle odůvodnění, až když bylo správní řízení zahájeno s ním.

Dále je v odůvodnění uvedeno, že předložení výsledků zkoušky emise hluku správní orgán hodnotil jako polehčující okolnost.

Skutkové zjištění považoval správní orgán za dostatečné, přičemž v podrobnostech odkázal na kontrolní protokol ze dne 18. 1. 2012.

Zároveň správní orgán I. stupně připustil, že se vůbec nepokoušel si opatřit důkaz, zda se zbožím v provozovně společnosti R. J. – AQUAMONT s.r.o. někdo nemanipuloval. Údajem o garantované hladině akustického výkonu musí být výrobky označeny viditelně, čitelně a trvale. Slovem trvale správní orgán rozumí, že takové označení odolává při běžném používání, ale že i úmyslně by ho bylo možno jen velmi nesnadno beze stopy odstranit. V době kontroly nebyl na žádném místě předmětného výrobku údaj o garantované hladině akustického výkonu uveden a vzhledem k vyjádření žalobce ze dne 6. 10. 2011 ani uveden být nemohl.

K výši uložené pokuty správní orgán uvedl, že závažnost spáchaného správního deliktu posuzoval vzhledem k oprávněnému zájmu, který je stanoveným výrobkem ohrožen, tedy vlivu na zdraví osob a životní prostředí. Zjištěný nedostatek může podle odůvodnění vzbuzovat pochybnosti o bezpečnosti výrobku. Následkem spáchání správního deliktu došlo ke krácení práv uživatele na důležitou informaci o prodávaném výrobku. Zároveň shledal správní orgán tento správní delikt jako středně vážný, když byla jeho závažnost snížena minimálním počtem nevyhovujících výrobků uvedených na trh, přičemž žádný nebyl uveden do provozu, a omezenou dobou, po kterou potenciálně hrozilo, že dojde k negativním důsledkům vyplývajícím ze zjištěného správního deliktu.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 30. 8. 2012 odvolání, ve kterém namítal, že správní orgán nedostatečně objasnil okolnosti zjišťovaného případu a z toho důvodu pak

vydal nespravedlivé a zákonu odporující rozhodnutí. Dále opětovně namítl, že se správní orgán nedostatečně vypořádal s námitkami žalobce ke kontrolnímu protokolu a že správní orgán nepřihlédl dostatečně k předloženým listinným podkladům a tvrzení odborníků obchodu žalobce.

Některé odvolací námitky jsou zcela totožné s námitky uvedenými v podané žalobě a soud na ně odkazuje. Dále žalobce v odvolání namítl, že předmětné čerpadlo bylo a je řádně označováno podle zákona č. 22/1997 Sb. Pokud někdo označení znehodnotil nebo odstranil mimo vůli a vliv žalobce, nemůže být za toto jednání odpovědný žalobce. Žalobce uvedl, že jej výrobce ujistil, že je vyloučeno, aby při výrobě označení hladiny akustického výkonu byl jen u jednoho kusu chybělo.

Dále žalobce namítl, že správní orgán si vůbec nepokusil opatřit důkaz, zda se zbožím na prodejně pana J. někdo nemanipuloval.

K vyjádření ze dne 6. 10. 2011, které učinila jednatelka žalobce pí. P. H., žalobce uvedl, že správní orgán I. stupně toto vyjádření zneužil.

Závěrem odvolání žalobce uvedl, že s ohledem na to, že byl dodán pouze jeden kus neoznačeného čerpadla, byla pokuta uložena neoprávněně, přičemž nebylo prokázáno zavinění žalobce.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 30. 10. 2012, č.j. ČOI 105806/12/O100/1000/12/Pe/Št, bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí tak, že výrok I. rozhodnutí ředitele inspektorátu ČOI Středočeského a Hl. město Praha ze dne **6. 8. 2012, č.j. 10/0976/12/34**, se mění tak, že text první části věty, kde je nesprávně uvedeno „...podle ust. § 19a odst. 4 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky,...“ se nahrazuje textem „...podle ust. § 19a odst. 3 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky,...“, dále se mění část výroku o výši uložené pokuty tak, že pokuta uložená ve výši 50.000 Kč se snižuje na 35.000 Kč. Ve zbývajících částech byl výrok prvostupňového rozhodnutí potvrzen.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve žalovaná shrnula průběh správního řízení a uvedla námitky žalobce obsažené v odvolání.

Žalovaná uvedla, že po provedeném řízení dospěla k závěru, že rozhodnutí prvostupňového orgánu trpí určitými vadami, ale tyto vady nejsou takového charakteru, že by na ně musel odvolací orgán reagovat tak, že rozhodnutí zruší a řízení zastaví, jak navrhl v odvolání žalobce.

K námitce žalobce, že se správní orgán I. stupně dostatečně nevypořádal s námitkami podanými proti kontrolnímu protokolu, je v odůvodnění uvedeno, že opodstatněnost námitek posuzuje kontrolní orgán. Pokud tento důvody shledá opodstatněnými, upraví příslušnou část protokolu, v opačném případě námitkám nevyhoví. Správní orgán I. stupně se námitkami zabýval a rozhodl o nich tak, že jim nevyhověl. Ani odvolací orgán neshledal v obsahu námitek žádný důvod k dodatečné úpravě kontrolního protokolu, přičemž naopak žalobci vytkl, že skutečnost, která mohla být předmětem námitek, tj. text uvedený v závorce na str. 4 kontrolního protokolu týkající se plné moci pro účetní R. M., žalobce namítal až v rámci podaného odvolání, nikoli v rámci námitek proti kontrolnímu protokolu.

K tvrzení o možné manipulaci se zbožím zákazníky, v důsledku čehož by žalobce nebyl za tento správní delikt odpovědný, žalovaný odkázal na ustanovení § 4 písm. a) nařízení vlády č. 9/2002 Sb., které stanoví, že předmětné zařízení lze uvádět na trh nebo do provozu jen tehdy, je-li viditelně, čitelně a trvale označeno údajem o garantované hladině akustického výkonu. Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že označení musí být provedeno takovým způsobem, který zajistí jeho trvání v časovém úseku, který je prakticky roven životnosti označeného zařízení. Řádné provedení označení tak v sobě zahrnuje schopnost odolat běžné manipulaci s výrobkem ze strany zákazníků při nákupu. Tvrzení žalobce o řádném označení předmětného zboží při distribuci ze skladu hodnotil odvolací orgán jako účelové, stejně jako prvostupňový orgán přihlédl k vyjádření jednatelky žalobce ze dne 6. 10. 2011. Odvolací orgán dále uvedl, že obdobně bude postupovat dozorový orgán v případě, že stanovený výrobek, jehož se uvedená povinnost týká, sice bude označen, ale označení bude jiné než předepsané nebo na místě, kde nebude označení viditelné.

K námitce ohledně zneužití písemného vyjádření jednatelky žalobce ze dne 6. 10. 2011 odvolací orgán uvedl, že v postupu správního orgánu I. stupně neshledal zneužití tohoto vyjádření, když popsáním sdělením operovala a dozorovému orgánu předložila sama kontrolovaná osoba (R. J. – AQUAMONT s.r.o.). Dále uvedl, že pokud uvedené sdělení podepsal jeden z jednatelů žalobce a jednatelé podle výpisu z obchodního rejstříku jednájí za žalobce samostatně, tak správní orgán nemá důvod k pochybnostem o relevanci tvrzení, která byla ve sdělení uvedena.

K námitce, že v návodu k použití čerpadla je údaj o garantované hladině akustického výkonu uveden a kontrola ze strany pracovníků ČOI tyto dokumenty učinila předmětem svých posouzení a v kontrolním protokolu je uvedeno: „*Testreport zahrnuje zkoušku z hlediska konstrukce a vyzařovaného hluku 98dB.*“, odvolací orgán uvedl, že není možné zaměňovat údaj o provedených zkouškách (testech), jak je uveden v návodu k použití, s viditelným, čitelným a trvalým označením samotného výrobku. Nadto odvolací orgán uvedl, že právě provedené zkoušky certifikační autority byly jedním z důvodů, proč přistoupil ke snížení původně uložené pokuty.

K námitce, že se správní orgán vůbec nepokusil opatřit si důkaz, zda se zbožím na prodejně firmy pana J. někdo nemanipuloval, je konstatováno, že žalobci není zcela jasná konstrukce deliktů odpovědnosti podnikajících osob, jak ji upravuje zákon o technických požadavcích na výrobky. Tento názor se vztahuje i k dalším námitkám, ve kterých žalobce namítal, že pokuta byla uložena v rozporu se zákonem, když nebylo prokázáno jeho zavinění. Odvolací orgán uvedl, že odpovědnost podnikajících osob je v § 19a konstruována bez ohledu na zavinění. K argumentu, že si správní orgán vůbec neopatřil důkaz, zda se zbožím někdo nemanipuloval, odvolací orgán uvedl, že správní orgán nemá za povinnost opatřovat tento důkaz, i kdyby takový důkaz opatřil sám žalobce, pak by tato skutečnost vypovídala pouze o tom, že pan J. v postavení distributora neučinil vše pro to, aby k neoprávněné manipulaci s předmětným výrobkem nedošlo. Tato skutečnost však nemůže být důvodem pro zproštění odpovědnosti za správní delikt žalobce.

V daném případě nebylo bezpodmínečně nutné realizovat kontrolní nákup, když zákon jasně definuje, co je uvedením výrobku na trh (§ 2 písm. b) zákona o technických požadavcích na výrobky). K uvedení předmětného výrobku na trh došlo již jeho prodejem podnikateli p. J. V souvislosti s ust. § 4 písm. a) nařízení vlády č. 9/2002 Sb. pak byla dovozena odpovědnost výrobce, který uvedl na trh zařízení bez viditelného, čitelného a trvalého označení údajem o garantované hladině akustického výkonu.

V dalších námitkách ohledně pochybení správního orgánu odvolací orgán žalobci přisvědčil. K pochybení na straně 4 kontrolního protokolu a tam uvedenému seznámení kontrolované osoby s obsahem kontrolního protokolu s odkazem na plnou moc pro účetní, odvolací orgán uvedl, že se jedná o jednoznačnou chybu na straně inspektorů provádějících kontrolu, kteří ponechali ve formuláři kontrolního protokolu údaje z některé z předchozích kontrol. K této chybě je uvedeno, že neměla žádný vliv na výsledek provedené kontroly, ani na právní kvalifikaci zjištěného správního deliktu.

K druhému pochybení (správní delikt podle § 19a odst. 4 písm. a) namísto správné kvalifikace podle § 19a odst. 3 písm. a)) dle odůvodnění došlo už při koncipování příkazu, když se zaměstnanec přepsal v čísle odstavce. Zároveň však nebylo toto pochybení dle odvolacího orgánu takového charakteru, aby odůvodňovalo zrušení prvostupňového rozhodnutí a zastavení řízení.

Ke snížení uložené pokuty odvolací orgán uvedl, že i když je odpovědnost výrobce za správné a úplné označení stanoveného výrobku nejvyšší, existují polehčující okolnosti, které mají ve vztahu k uložené pokutě větší váhu, než jim dal orgán I. stupně. Dle odůvodnění byly těmito polehčujícími okolnostmi zejména skutečnost, že výrobce uvedl na trh stanovený výrobek, u něhož byla akreditovaným orgánem ověřena úroveň hluku vyzařovaného do okolního prostředí, a dále skutečnost, že kontrolou nebylo odhaleno více kusů neoznačených vodních čerpadel. Tyto poznatky vedly odvolací orgán k závěru, že svůj preventivní účel splní i pokuta nižší, než která byla uložena prvostupňovým rozhodnutím.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

Soud vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona o technických požadavcích na výrobky tento zákon upravuje způsob stanovování technických požadavků na výrobky, které by mohly ve zvýšené míře ohrozit zdraví nebo bezpečnost osob, majetek nebo životní prostředí, popřípadě jiný veřejný zájem.

Podle písm. b) téhož ustanovení upravuje tento zákon práva a povinnosti osob, které uvádějí na trh nebo distribuují, popřípadě uvádějí do provozu výrobky, které by mohly ve zvýšené míře ohrozit oprávněný zájem; tímto nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů pro provoz výrobků.

Podle § 2 písm. b) téhož zákona se uvedením výrobku na trh rozumí první dodání výrobku na trh v rámci obchodní činnosti, kterým se rozumí předání nebo nabídnutí k předání výrobku nebo převod vlastnického práva k výrobku za účelem distribuce, používání nebo spotřeby na trhu Evropské unie, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Za uvedené na trh se považují i výrobky vyrobené nebo dovezené pro provozní potřeby při vlastním podnikání výrobců nebo dovozců a výrobky poskytnuté k opakovanému použití, je-li u nich před opakovaným použitím posuzována shoda s právními předpisy, pokud to stanoví nařízení

vlády. Je-li to nezbytné, vláda nařízením blíže vymezí pojem uvedení na trh pro výrobky, na které se tento technický předpis vztahuje.

Podle § 2 písm. d) téhož zákona se výrobcem rozumí osoba, která vyrábí nebo i jen navrhla výrobek, a v případech stanovených nařízením vlády též osoba, která sestavuje, balí, zpracovává nebo označuje výrobek, za který odpovídá podle tohoto zákona a který hodlá uvést na trh pod svým jménem, popřípadě ochrannou známkou; za výrobce se, stanoví-li tak pro výrobek nebo skupinu výrobků nařízením vlády, považuje také osoba, která upraví výrobek již uvedený na trh takovým způsobem, který může ovlivnit jeho soulad s příslušnými technickými požadavky.

Podle § 12 odst. 1 písm. c) téhož zákona vláda nařízením stanoví, které ze stanovených výrobků a za jakých podmínek musí nebo mohou být při uvádění na trh nebo do provozu opatřeny označením stanoveným nařízením vlády (dále jen "stanovené označení").

Podle § 13 odst. 2 téhož zákona stanovený výrobek, má-li být uveden na trh, popřípadě do provozu, musí nebo může být v rozsahu a za podmínek stanovených nařízením vlády opatřen stanoveným označením, dalšími označeními, a pokud tak stanoví nařízení vlády, musí být k němu vydáno nebo přiloženo ES prohlášení o shodě nebo jiný dokument.

Podle § 19a odst. 3 písm. a) téhož zákona se výrobce, dovozce, zplnomocněný zástupce nebo distributor dopustí správního deliktu tím, že uvede na trh nebo do provozu anebo distribuuje stanovené výrobky bez označení CE nebo jiného stanoveného označení nebo dokumentu stanoveného nařízením vlády.

Podle § 19a odst. 5 písm. a) téhož zákona se za správní delikt podle odstavce 3 uloží pokuta do 50 000 000 Kč.

Podle § 1 odst. 1 písm. b) nařízení č. 9/2002 Sb. toto nařízení zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství a upravuje z hlediska emisí hluku technické požadavky na zařízení používaná ve venkovním prostoru uvedená v příloze č. 2 k tomuto nařízení.

Podle § 2 odst. 57 tohoto nařízení se čerpací stanicí na vodu rozumí zařízení určené pro jiné než ponorné použití, které se skládá z vlastního vodního čerpadla a pohonu; vodním čerpadlem se rozumí stroj pro čerpání vody z nižší energetické hladiny na vyšší.

Podle § 2 odst. 59 tohoto nařízení se garantovanou hladinou akustického výkonu rozumí hladina akustického výkonu určená v souladu s požadavky uvedenými v příloze č. 3 k tomuto nařízení a uváděná včetně nejistot vyplývajících z odchylek při výrobě a při měření, u níž výrobce potvrdí, že podle použitých technických nástrojů popsanych v technické dokumentaci není tato hladina překročena.

Podle § 4 tohoto nařízení lze zařízení uvádět na trh nebo do provozu jen tehdy, splňují-li následující technické požadavky:

- a) jsou viditelně, čitelně a trvale označena údajem o garantované hladině akustického výkonu, který odpovídá vzoru uvedenému v příloze č. 10 k tomuto nařízení,
- b) garantovaná hladina akustického výkonu zařízení uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení nepřevyšuje nejvyšší přípustné hodnoty emisí hluku stanovené v příloze č. 4 k tomuto nařízení.

Podle přílohy č. 2 písm. pp) tohoto nařízení jsou čerpací stanice na vodu zařazeny mezi zařízení, pro která je stanoven pouze požadavek na označení údajem o garantované hladině akustického výkonu.

K námitce žalobce, že se jednalo o průzkum trhu, a proto se nařízení vlády č. 9/2002 Sb. na předmětné čerpadlo nevztahovalo, soud konstatuje, že podle § 1 odst. 3 písm. d) nařízení vlády č. 9/2002 Sb. se toto nařízení nevztahuje na zařízení předváděná při veletrzích, výstavách, předváděcích akcích nebo podobných příležitostech, pokud je na zařízení uvedeno, že není uváděno na trh a že nesplňuje požadavky tohoto nařízení.

Žalobce v průběhu správního řízení ani v podané žalobě netvrdil, že bylo na předmětném čerpadle uvedeno, že není uváděno na trh a že nesplňuje požadavky tohoto nařízení. Aby se citované nařízení na předmětné čerpadlo nevztahovalo, musí být zároveň splněny dvě podmínky: 1.) musí být předváděno na veletrzích, výstavách a jiných podobných akcích, 2.) na zařízení musí být uvedeno, že není uváděno na trh a že nesplňuje požadavky citovaného nařízení. Žalobce se však zaměřil pouze na tvrzení, že se jednalo o průzkum trhu a již z toho důvodu se tak dle něj nařízení na čerpadlo nemohlo vztahovat. Soud tomuto tvrzení žalobce nepřisvědčil, když je dle soudu nutné trvat na kumulativním splnění obou výše uvedených podmínek. Z toho důvodu neshledal soud tuto žalobní námitku důvodnou.

K námitce, že údaj o garantované hladině akustického výkonu nebyl nalezen pouze u jednoho čerpadla, přičemž z toho žalobce dovodil, že tak muselo být u ostatních kusů vše v pořádku, soud uvádí, že tato úvaha žalobce je dle názoru soudu pro posouzení odpovědnosti za spáchaný správní delikt zcela bezpředmětná. Ve skutkové podstatě tohoto správního deliktu je stanoveno, že se výrobce, dovozce, zplnomocněný zástupce nebo distributor dopustí správního deliktu tím, že uvede na trh nebo do provozu anebo distribuuje stanovené výrobky bez označení CE nebo jiného stanoveného označení nebo dokumentu stanoveného nařízením vlády. Počet kusů, tj. kolik výrobků uvede na trh, není významný pro naplnění této skutkové podstaty. Počet neoznačených kusů je významný pouze z toho pohledu, že může být polehčující nebo přitěžující okolností. V daném případě to také tak správní orgány vyhodnotily a posoudily skutečnost, že byl nalezen pouze jeden neoznačený kus, jako polehčující okolnost. Proto uložily pokutu při dolní hranici zákonné sazby, která činí až 50.000.000 Kč. Z uvedených důvodů soud neshledal tuto žalobní námitku důvodnou.

K námitce žalobce, že údaj o garantované hladině akustického hluku je uveden v návodu k použití, soud konstatuje, že podle § 4 písm. a) nařízení vlády č. 9/2002 Sb. lze zařízení uvádět na trh nebo do provozu jen tehdy, jsou-li viditelně, čitelně a trvale označena údajem o garantované hladině akustického výkonu, který odpovídá vzoru uvedenému v příloze č. 10 k tomuto nařízení.

Díky tohoto ustanovení je dle názoru soudu jednoznačná. Zařízení musí být navenek označeno viditelně, čitelně a trvale údajem o garantované hladině akustického výkonu. Údaj o provedených testech, který je obsažen v návodu k použití tohoto zařízení, nemůže mít vliv na závěr, že, uvedená podmínka ust. § 4 písm. a) u předmětného čerpadla splněna nebyla.

Správní orgány však přihlédly k uvedení tohoto údaje v návodu k použití a promítly tuto skutečnost do výše uložené pokuty. Soud tak neshledal tuto námitku důvodnou.

K námitce, že samotné vyrobení výrobku není postižitelné s odkazem na § 13 odst. 1 zákona o technických požadavcích na výrobu, soud konstatuje, že podle § 19a odst. 3 písm. a)

téhož zákona se výrobce, dovozce, zplnomocněný zástupce nebo distributor dopustí správního deliktu tím, že uvede na trh nebo do provozu anebo distribuuje stanovené výrobky bez označení CE nebo jiného stanoveného označení nebo dokumentu stanoveného nařízením vlády. Zákonodárce konstruoval toto ustanovení tak, že subjekt, který se dopustí tohoto správního deliktu, může mít různé postavení ve vztahu k výrobku. Může se jednat o výrobce, dovozce, zplnomocněného zástupce nebo distributora.

V daném případě žalobce v postavení výrobce podle § 2 písm. d) citovaného zákona uvedl v souladu s ust. § 2 písm. b) téhož zákona výrobek na trh. Podle § 13 odst. 2 téhož zákona musí být stanovený výrobek v rozsahu a za podmínek stanovených nařízením vlády vydaným podle § 12 odst. 1 písm. c) téhož zákona opatřen stanoveným označením.

Předmětné čerpadlo je oním stanoveným výrobkem podle přílohy č. 2 písm. pp) nařízení vlády č. 9/2002 Sb. a je tak nutné, aby bylo označeno údajem o garantované hladině akustického výkonu.

V případě odpovědnosti za správní delikt právnických osob se jedná o odpovědnost objektivní. Subjektem je v daném případě osoba, která musí mít zákonem požadované speciální vlastnosti nebo postavení – v případě žalobce v postavení výrobce. Objektem je právem chráněný zájem, v daném případě zájem na tom, aby se na trhu neobjevovaly výrobky bez řádného označení, tj. způsobilé potenciálně ohrozit zdraví osob, resp. životní prostředí. Jestliže subjekt svým jednáním poruší právní předpis, který má ukládat určité povinnosti, poruší zájem chráněný zákonem a za tokové jednání je postižitelný bez ohledu na zavinění. Rozhodující je to, že jednáním (opomenutím) došlo k porušení povinnosti uložené zákonem. Z hlediska odpovědnosti za správní delikt je zcela nerozhodné zavinění žalobce, které se v tomto typu odpovědnosti ani nezkoumá a není potřeba jej ze strany správních orgánů prokázat.

V případě, že jsou tedy naplněny shora uvedené znaky, je subjekt zásadně za správní delikt odpovědný, neexistuje-li možnost liberace. Ta je v zákoně o technických požadavcích na výrobky upravena v ust. § 19b odst. 1, podle kterého právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Z důvodů uvedených shora soud dospěl k závěru, že se nelze odpovědnosti zprostit pouze s odkazem na to, že se zbožím mohou zákazníci manipulovat na prodejně. Předmětné čerpadlo mělo být označeno takovým způsobem, aby případná manipulace nemohla vést ke ztrátě zákonem požadovaného označení. Ostatně dle zjištění kontrolních pracovníků předmětné čerpadlo označeno nebylo vůbec a ani na něm nebyly stopy po mechanickém poškození, které by mohly vzniknout při odstranění označení. Z uvedených důvodů soud ani tuto námitku neshledal důvodnou.

K námitce kvality podkladů rozhodnutí, kde jako příklad uvedl žalobce text obsažený na str. 4 kontrolního protokolu, soud uvádí, že se zcela jistě jedná o pochybení kontrolního orgánu, které však nijak nezpochybňuje skutková zjištění. Je třeba zdůraznit, že protokol o kontrole a výsledky kontroly jsou pouze jedním z podkladů v řízení o správním deliktu. Výsledky kontroly jsou sice důvodem zahájení správního řízení, ale kontrola a následné správní řízení o správním deliktu představují dva rozdílné instituty. Z kontrolního protokolu je navíc zcela zřejmé, že se s ním seznámil jednatel žalobce, z čehož lze dovodit, že práva žalobce v řízení porušena nebyla, o čemž svědčí i to, že proti kontrolnímu protokolu včas uplatnil námitky. Proto soud ani tuto námitku neshledal důvodnou.

Poslední námitkou žalobce byla námitka nesprávnosti výroku I. napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že „*Výrok I. rozhodnutí ředitele inspektorátu ČOI Středočeského a Hl. město Praha ze dne 6. 8. 2012, č.j. 10/0976/12/34, se mění tak, že...*“

Této námitce žalobce soud přisvědčil. V tomto výroku je označeno rozhodnutí ředitele inspektorátu ČOI Středočeského a Hl. město Praha ze dne 6. 8. 2012, č.j. 10/0976/12/34, přičemž je toto rozhodnutí napadeným rozhodnutím změněno. V daném případě však žalobce odvoláním napadl rozhodnutí ředitele inspektorátu ČOI Středočeského a Hl. město Praha ze dne 13. 8. 2012, č.j. 12/0364/12/22. Je tak zcela zřejmé, že výrok napadeného rozhodnutí se týká jiného než žalobcovým odvoláním napadeného rozhodnutí. Jedná se o takovou vadu rozhodnutí, která způsobuje jeho nesrozumitelnost vůči adresátům, přičemž se zároveň jedná o vadu rozhodnutí, kterou by žalovaný mohl opravit jako zřejmou nesprávnost postupem podle § 70 správního řádu, neboť se jedná o zcela nesprávné označení přezkoumávaného rozhodnutí ve výroku napadeného rozhodnutí o odvolání.

Soud tak shledal tuto žalobní námitku důvodnou a žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. června 2016

JUDr. Karla Cháberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová